

РЕШЕНИЕ

№ 23812

гр. София, 14.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2049** по описа за **2026** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, подадена чрез процесуален представител юрк. С. Г., срещу решение № 49 от 06.01.2026г. по нахд № 16296/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав.

В жалбата са въведени съображения за неправилност на решението, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш (ЕФ). Твърди се, че буквалното тълкуване на правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Смята, че разпоредбата на чл.189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на закона, регламентиращи начина по който се установяват и санкционират нарушенията за неплащане на дължимите пътни такси. Поддържа, че наличната в чл.189ж, ал.1 ЗДвП празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), по отношение на правното му действие, не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП.

Размерът на дължимата такса, както и начинът, по който се изчислявала били нормативно дефинирани в Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на

републиканската пътна мрежа (приета с ПМС № 370 от 20.12.2019 г., обн., ДВ, бр. 101 от 27.12.2019 г.). Предвид това не било необходимо да бъдат посочвани, нито размерът на дължимата такса, нито начинът, по който се определя и същата не е сред задължителните реквизити на електронния фиш. Съдържанието на електронния фиш било нормативно определено в чл.189ж, ал.1 ЗДвП, като процесният съдържал всички реквизити. Нарушението било описано достатъчно ясно и по начин, че лицето можело да разбере за какво е обвинено и да организира защитата си. Според касатора, нарушението било доказано с неговите признаци от обективна страна, както и авторството му.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител, но е депозирал писмена молба на 21.05.2026г., в която се излага, че поддържа жалбата и моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът- Т. П. Т., чрез процесуален представител адв. Й. Л. е депозирал писмен отговор вх. № 54021/19.02.2026г., в който са развити подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира се нейното отхвърляне, както и да бъде оставен в сила първоинстанционния съдебен акт. Направено е искане за възстановяване на разноските пред настоящата инстанция, които представляват заплатен хонорар за адвокатска защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след преценка на събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на проверка съдебен акт, поради което същата подлежи на разглеждане по същество.

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 49 от 06.01.2026г. по нахд № 16296/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.5, вр. чл.179, ал.3а ЗДвП за нарушение на чл.139, ал.7 ЗДвП на Т. П. Т. ЕГН [ЕГН] е наложена „глоба” в размер на 1 800, 00 (хиляда и осемстотин) лева.

От фактическа страна е установено, че на 12.10.2021г., в 08:09 часа е засечено движение на пътно превозно средство /ППС/, вид влекач, марка и модел „М. ТГХ“, с технически допустима максимална маса 20100, брой оси 2, екологична категория Евро 6 в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС]. Това е станало на територията на Столична община, по път А-6, км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За това ППС изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като за него имало тол декларация за преминаването, но платената категория била по-малка от измерената. За съответното обстоятелство бил е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП. Направена е проверка относно собствеността на ППС, от която е установено, че същото се ползва от „Петко Ангелов БГ“ ЕООД. Техническо средство S.:1 F. с ID № 015064 е разположено в Т. секция /рамка/ 10181, намираща се между II-18 и п.в. „И.“, на път А-6, км. 50+427, нарастващ километър. На 12.10.2021г. в 08:09 часа, при Т-секция 10181, на път А-6, 50+427 км., посока нарастващ километър, влекач „М. ТГХ“ с рег. [рег.номер на МПС], е бил заснет да се движи и е установено, че има тол-декларация за преминаването за ППС с техническа допустима маса над 12 тона с 2 оси, а процесното ППС било с допустима максимална маса над 12 тона с 5 оси. Декларираната категория била по-малка от

заснетата.

Нарушението е квалифицирано по чл.139, ал.7 ЗДвП и на основание чл.179, ал.3а ЗДвП на Т. П. Т. е наложена „глоба” в размер на 1 800, 00 (хиляда и осемстотин) лева. В електронния фиш е записано, че независимо от налагането на това административно наказание, ответникът дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 119, 00 лева.

За да отмени ЕФ съдът е приел, че актът е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като не е била изпълнена процедурата за ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника. Обоснован е извод, че законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш за нарушения по чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за такива по ал.3а на чл.179. Изяснил е, че процедурата за налагане на административно наказание за нарушенията по чл.179, ал.3а ЗДвП е регламентирана в чл.189е, ал.1 и сл. ЗДвП и включва съставяне на АУАН и издаване на НП, а не на ЕФ.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, НО, 132-ри състав.

Отговорността на Т. П. Т. е ангажирана за нарушение на чл.139, ал.7, във вр. чл.179, ал.3а ЗДвП. Съгласно чл.139, ал.5 ЗДвП, движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 ЗП. Водачът на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице (чл.139, ал.7 ЗДвП).

С нормата на чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа е предвидено въвеждането на смесена система за таксуване на различните категории ППС и такси на база време и на база изминатото разстояние: такса за изминатото разстояние – Т. такса за пътни ППС по чл.10б, ал.3 ЗП. Заплащането на Т. таксата дава право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните Т. сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора от таксите, изчислени за съответните Т. сегменти. Таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В чл.179, ал.3а ЗДвП е въведена санкция за водач на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а ЗДвП, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се смята, че ППС е управлявано от собственика му. Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал.3а

ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на първостепенния съд, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и тези по ал.3а на чл.179 ЗДвП, поради което и оспореният ЕФ следва да бъде отменен само на това основание. Новата редакция на чл.189ж, ал.1 ЗДвП според която „при нарушение по чл.179, ал.3 – ал.3б, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024г. (ДВ бр.13 от 2024г.) и следователно е неприложима към момента на извършване на нарушението- 12.10.2021г. Така, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл.167, ал.3 - 3б и чл.167а, като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на АУАН, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 ЗП. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба изрично регламентира, че за административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в от ЗДвП се съставят АУАН и определя компетентността на органите, които ги издават. Горните разпоредби са допълнителен аргумент, че към момента на констатиране на нарушението по чл.179, ал.3а ЗДвП е следвало да се издадат АУАН и НП, а не ЕФ. Липсата на изрична законова норма към датата – 12.10.2021г., изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, органът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Изложеното е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на Административен съд София-град практика по приложението на чл.189ж, ал.1 във вр. чл.179, ал.3а ЗДвП (редакция преди изменението в ДВ, бр. 13 от 2024г.), към която настоящият състав се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

Съгласно чл.2, §7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване (ЕУЕПТ), минималното съдържание на заявлението за област на ЕУЕПТ, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, „доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство“. В случая не се установява, нито се твърди такова уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередността. Не може да се приеме, че цитираната разпоредба на Регламента е изпълнена с включването в текста на ЕФ на указания, че последният ще бъде анулиран при заплащане на компенсаторна такса, доколкото е невъзможно да бъде преценено, нейната съизмеримост с дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП.

Като самостоятелно основание за отмяна на ЕФ № [ЕГН] следва да се добави, че не е спазен принципът за пропорционалност. Наложено наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като се съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024г. по дело С-61/2023 г. на СЕС. Съгласно него, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския

парламент и на Съвета от 27 септември 2011г., трябва да се тълкува в смисъл, че „посоченото изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер“.

Осъществено е още едно отделно основание за отмяна на акта, а именно: изтичането на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 вр. чл.80, ал.1, т.5 НК, а именно: 4 години и 6 месеца, считано от 12.10.2021г.

В заключение, решението е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноси за осъществено процесуално представителство от адв. Й. К. Л.. Те възлизат в размер на сумата от 280,00 (двеста и осемдесет) евро и представляват заплатен адвокатски хонорар по договор за правна защита и съдействие от 16.02.2026г. (л.51 от делото).

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 49 от 06.01.2026г. по нахд № 16296/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ със седалище: [населено място], пл. „М.“ № 3 да заплати на Т. П. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.1, сумата от 280, 00 (двеста и осемдесет) евро, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.